

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' ἑτούς δίστηλα 2, καθ' ἐξαμηνίουν 1, κατὰ τριμηνίουν 1|2, πρωπληρωτέα. Εγκίδεται ὅπερε τὸ ἔνδιον μάζης, ἀπροσδιόριστως.—Τιμὴ καταχωρίσεως, ὡς στίχος λεπτά

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 17 Νοεμβρίου 1851.

Μόλις δυνηθέντες νὰ προφύλαξωμεν μικρόν τι μέρος τῆς ἐψημερίδος μας ἐκ του κατακλυσμοῦ τῶν ὄχληρῶν ἐκείνων καὶ μονοτόνων καταγγελῶν, εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ὑποχρεόνουσιν, ἀκούσιως μας, αἱ περαφορὰὶ τῆς ἐξουσίας, ἐρχόμεθα, εἰ καὶ τελευταῖοι, νὰ ἔστασωμεν καὶ ν' ἀναπτύξωμεν, ἐν δλίγοις, τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν γένεσιν τοῦ ἔθνους ἐν Ἐπτανήσῳ κόμιματος, πρὸς καταστροφὴν τοῦ δποίου ἡ ἀγγλοϊονικὴ κυβέρνησις, ἢ διὰ νὰ εἴπωμεν ἀληθέστερον, ἡ προστασία αὐτὴ, δὲν ἐφείσθη μηδενὸς ἐκ τῶν πκρανόμων καὶ τυραννικῶν ἐκείνων μέσων, τὰ δποία εἰς μέρα καὶ ισχυρὸν ἔθνος ἔθελον εἰσθαι ἀρεύκτως αἱ τια μεγάλων ἀναστατώσεων.

Οπότε ἐπυγγωρήθη ἡ ἐλευθέρα ἔκφρασις τῶν φρο-
νημάτων τοῦ ἐπτανησικοῦ λαοῦ, ἡ Εὐρώπη δῆλη, ἀπὸ
τὰς σχθας τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τῶν ἀσαλεύτων συνό-
ρων τῆς ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας, ἐσεῖστο, καὶ μία φω-
νὴ, φωνὴ γενναίᾳ καὶ παρήγορες, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα με-
γάλου καὶ φιλοπολέμου λαοῦ ἐξερχομένη, ἀνήγγειλε
εἰς τοὺς καταπιεζομένους λαοὺς τῆς Εὐρώπης τὴν ἀπο-
κτάστασιν τῆς ἑθνικότητός των. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς
πρὸς χρόνον περιμενομένης τάχυτης φωνῆς, οἱ καταπιε-
ζόμενοι λαοὶ ἡλεκτρίσθησαν καὶ αἱ ἐλπίδες των ἀνεπτε-
ρώθησαν. Πᾶς λαὸς, κατὰ τὰς μεγάλας ἐκείνας ἡμέρας
ἐνέβλεπεν εἰς τὸ λαμπρὸν μέλλον του· καὶ σπουγγίζων τη-
δάκρυα τῆς ἐνεστώσης δουλείας του, ἐπερίμενε καρκδο-
κῶν τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου, τὸν διοικοῦν ἡ
στορία θέλει δόνομασει, κατ' ἔκχιρεσιν, ἀγῶνας τῆς ἀ-
θηωπότητος.

Εἰς ήμάς δὲν ἀνήκει νὰ ἔξετασμεν ποιὰ ήσαν ταῖς της ὀπισθοδρομήσεως τοῦ τοιωτού ἄγνωνος. Διάνυσθαι ὅμως νὰ εἴπωμεν, ἐν πλήρῃ πεποιθήσει, ὅτι ὀπισθοδρόμησις αὐτὴ δὲν θέλει διαρκέσει ἐπὶ πολὺ. Θεὸς, ὅστις ἐπλαστε τὸν Ἀνθρώπον ἐλεύθερον καὶ αὐτοὺς συνειν, δὲν θέλεις Βενιζέλε, δι' ακαταχώντων ἀντιφεσεώς, νὰ τυραννήται καὶ νὰ καταπίεται οὗτος ὁ τῶν ὅμοιών του.

Ο ἐπτανησιακὸς λοιπὸν λαὸς, εἰς τοιαύτην ἐποχὴν, ὅ-
φωσε τὴν ὑπὲρ τῆς ἐθνικότητός του δίκαιαν εὐχήν του.
Λαὸς καταπιεσθεὶς ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ διαφόρων ἐθνῶν,
παραδιδόμενος πότε μὲν ὡς ἔρματος εἰς ἀχρόταστον τινὰ
καταπητήν, πότε δὲ ὡς λάρυρον εἰς τινὰς προθύμους
ὑπερασπιστάς του, ὑπομείνας δὲ τὴν δουλείαν καὶ τὰς
ἀλύσεις τῶν μυρίων τούτων τυράννων του δι' ἀτελευτή-
τους αἰδίνας,· πῶς ητο δυνατὸν νὰ μὴ ἐπευφημήσῃ εἰς
τὴν ποθητὴν ἐκείνην φωνὴν τὴν προαγγέλλουσαν τὴν
ἐλευθερίαν τῶν καταδυναστευομένων λαῶν; Ο λαὸς οὐ-
τος ἔδειξε, καὶ πρὸ, πόσῳ τὸ ζωὴρὸν τοῦ ἐθνισμοῦ
κισθημα καταφλέγει τὴν καρδίαν του· καὶ ὅτε ἡ μεγά-
λη μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἤγωνίζετο τὸν ἔντιμον
ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, συνέμιξεν οὗτος τὰ ὄστα του
καὶ τὸ αἷμά του, μὲ τὰ ὄστα καὶ τὰ αἷματα τῶν ἀδελ-
φῶν του. Ἐπευφήμησε λοιπὸν ἔνθους, καὶ εὐελπίς εἰς τὸ
δίκαιον τῶν ἀποκτήσεών του. Ἡρχισεν ἔκτοτε νὰ ἐργά-
ζηται, διὰ τῶν δεδομένων εἰς αὐτὸν μέσων, ὑπὲρ τῆς
συνενέσεώς του μετὰ τῶν λοιπῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.
Θηρεύων οὕτω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν του, τῆς ὁποίας
παράλογος καὶ ἐγωϊστικὴ πολιτικὴ ἀδίκως τὸν ἀποστέ-
ρει. Ιδοὺ ἐν συντόμῳ ἡ γένεσις καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἐ-
Ἐπτανήσω ἐθνικοῦ κόμματος. Αἱ ἀρχαὶ αὗται δὲν εἶναι
πολιτικαὶ δοξασίαι, αἵτινες νὰ ἐπιδέχωνται συζήτησι
ἀπατῶνται· δὲ ὅσοι φαντάζονται, ὅτι μεταξὺ δουλείων
καὶ ἐλευθερίας ὑπάρχει μέσος ὅρος ἐκλογῆς.

Δυστυχῶς, μέχοι τῆς σήμερον, τὸ ἐθνικὸν τοῦτο κόμμα δὲν ἔξετιμηθί ώς ἔπρεπεν. Οἱ πλέον εὐνοϊκοὶ τὸ ἐθεώρησαν ώς παράκαιρον καὶ ως πρόξενον, ἀκουσίως του, πολιτικῶν δυστυχημάτων, χωρὶς νὰ συλλογισθῶσιν, ὅτι ἡ ἔκφρασις καὶ ἀπαίτησις τῶν δικαιωμάτων μας, εἰνικὴ ἡ ἐκπλήρωσις ιεροῦ καθήκοντος. Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡ-κόνισαν καὶ ἔξετόξευσαν κατ’ αὐτοῦ τὰ φαρμακερώτερα βέλη των. Τὸ ἐκατηγόρησαν, διὰ σειρᾶς ἁρθρων, εἰς τὸν ἔσω καὶ ἔξω κόσμον, ώς πολέμιον τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν πολυθρυλλήτων μεταρρύθμισεων· τὸ ἐτυκοφάντισαν τέλος, ώς ὑποκινούμενον ὑπὸ τῆς ὥστικῆς πολιτικῆς, μὲ τὸν δελιον επούλων τὸ γε. τὸ κατεσήσατο μισητὸν εἰς τὰ ὄμικτα τῆς Εὐρώπης. Καὶ μαθ' ὅσον μὲν ἀσφαρτὸν τὸ πρῶτον, δὲν οιστάζουσιν νὰ διακηρούωμεν, ὅτι ὁ ἐπιταν-σικκὸς λαός δεν θέλει πωποτε παραδεχεῖται δροπιανήπο-

Διαμαρτύρησις.

τε μεταχρόύθμισιν, ώς ἀντάλλαγμα τῆς ἔθνικότητος του. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν κατηγορίαν, ἵσως δὲν ἦτο πρέπον ποσῶς ν' ἀπαντήσωμεν λέγομεν δύμας, ὅτι ἀν ὑποφέρωμεν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα δεινὰ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, εἴναι διότι θέλομεν νὰ ζήσωμεν ἐλεύθεροι, καὶ ὅχι διὰ ν' ἀλλάξωμεν τυράννους. Ναὶ θεβαίως! Οὐέπτενησιακὸς λαὸς δὲν ἐπιζητεῖ τὴν ἀπελευθέρωσίν του, πρὸς χάριν μηδεμιᾶς πολιτικῆς. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἔπρεπε νὰ τὸν ὑποθέσῃ τις ἐπιλήσμονα τῆς ιστορίας του καὶ τοῦ λαμπροῦ μέλλοντός του, καὶ τοῦτο ἥθελεν εἰσθαι ἡ μεγαλητέρα ὅδρις δι' αὐτόν. Ναὶ, ὃς τὸ μάθωσι μίαν φορὰν διὰ πάντας, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος, ἐπιζητῶν μὲ τοσαῦτας θυσίας τὴν ἐλεύθερίαν του, δὲν προτρέπεται εἰς τοῦτο ἀπὸ ποταπούς καὶ χαμερπεῖς σκοπούς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ θείαν ιδέαν, δύνας, συνηνωμένος ποτὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν του, εἰς ἐνισχυρὸν καὶ πνέον ζωὴν ἔθνος, συμβαδίση ἐλευθέρω; πρὸς τὸ ὑπέρτατον ἔκεινο τοῦ πολιτισμοῦ σημεῖον, τὸ δόποιον ἔθεσεν ἡ θεία πρόνοια, ως καινὸν σκοπὸν δὲν τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Καὶ πάλιν νέχν ἔξορίσαν ἔχομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν εἰς τὸ κοινόν. Οἱ ἐνάρετος ιερεὺς Μαρίνος Βάρλας, ἐκ Ληξουρίου, ἔξωρίσθη ἐκ νέου εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διός. Άς μὴ ζητῶσιν οἱ ἀναγνωσταὶ μας τὴν αἰτίαν τῆς ἔξορίσεως του, διότι ή αἰτία τῶν τοιούτων καταδιωγμῶν του, εἶναι τὰ θεῖνικὰ φρονήματά του. Οἱ ἄξιοι οὗτοι τοῦ Χριστοῦ μαθητὴς παρεδέχθη μὲ τὸ μειδίχμα εἰς τὸ χεῖλος καὶ μὲ ὅγιτως χριστιανικὴν πραξότητα τὴν τρίτην ταύτην ἔξορίσιν του εἰς τὸν σκόπελον ἔκεινον. Οἵτις, διὰ τὴν πατεντικούς κλητήρα με συνελαθεν αἰφνιδίως ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἐγχειρίσας συγχρόνως εἰς ἐμὲ ἔγγραφον τινὰ διαταγὴν τῆς ἀστυνομίας, διὰ τῆς ὁποίας διετατόμην ν' ἀπέλθω εἰς τὸν σκόπελον τοῦ Διός, ώς εἰς τόπον τῆς ἔξορίσεως μου. Μόλις ἔλαβα καιρὸν νὰ δώσω τινὰς παραγγελίας εἰς τινὰς τῶν φίλων μου περὶ τῶν ὑποθέσεων μου, καὶ ἀμέσως ἡκολούθησα τὸν ὑπάλληλον τοῦτον, οἵτις μὲ ὠδήγησεν εἰς τὰς φυλακὰς, ὅπου ἐνεκα τῆς κακοκαιρίας διαμένω εἰσέτι, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων γράφω τὴν παροῦσάν μου διαμαρτύρουσιν.

μολονότι, καθό φέρουν ιερατικὸν χαρακτῆρα, φαίνεται, ὅτι ἔξορίζουμει ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, δὲν δύναμαι ὅμως ν' ἀποδῶστο τὰ αἰτια τῆς νέας ταύτης τιμωρίας μου, εἰμὴν εἰς τὰ ἔθνικὰ καὶ χριστιανικὰ φρονήματά μου, καὶ ἐπομένως νὰ συμπεράνω, ὅτι πολιτικὴ τις ἀρχὴ ὑπενήργυσε τὴν ἔξορίαν μου.

Οσον τὸ κατ' ἐμὲ, ὑποφέων μετὰ μεγίστης ἀταραχῆς τὰς παρούσας μου καταδρομάς, καὶ θέλω ὑποφέρεις δομίως, δοσκες εἰς τὸ ἔξης κατ' ἐμοῦ ἐπινοήσωσιν οἱ ἔχοντες τὴν δύναμιν καὶ τὴν καρδίαν νὰ τὰς πράττωσι. Λυποῦμχι δύμως καθ' ὑπερβολὴν, βλέπων εἰς ποίας σκολιάς καὶ κρημνώδεις ὁδοὺς παρασύρεται ή Ἐκκλησία, ή Ἐκκλησία ἐκείνη, ἡτις, ως φιλόστοργος μήτηρ, ὥφειλε, πιστὴ εἰς τὴν διδοχοκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου, νὰ περιθάλπῃ καὶ ὑπερχαστίζῃ τὴν κατατρεχομένην τῶν τέκνων της ἀθωτητα.

λώτατον, ὡς καὶ τὸ ν' ἀποθάνωσιν ὑπὸ τῆς πείνης. Τοι-
αῦτα, καὶ ἄλλα περιβόια συλλογιζόμενος ὁ ἀληθῆς
χριστιανὸς, ἵππος δὲν θέλει θρηγήσει τὴν κατάστασιν
εἰς τὴν δοκολαν ἐφθισεν ἡ ἀμωμος αὐτη νύμφη τοῦ Χρι-
στοῦ, ἡ φίλη τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, γι-
νομένη τὸ καταπιεστικώτερον καὶ αὐθαιρετώτερον τῆς
τυχαννίας δργανον:

ΑΙΑΦΟΡΑ

Ἐλάβομεν ἐκ Ληξουρίου τὴν ἀκόλουθον ἔγγραφον δια-
μαρτυρῶν τοῦ σεβχειμίου ιερέως Μαρίνου Βάρλα, τὴν
ὅποιαν εὐχαρίστως δημοσιεύουμεν.

εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας του. Διάφοροι ἐκ τῶν ἐντεῦθε φίλων του ὑπῆγαν πρὸς ἐπίσκεψίν του, ἀλλ' οὐτοὶ εἰς αὐτὸν ἀπηγορευμένη πᾶσι συγκοινωνίᾳ. Δύο δόμως

Ομοίως κατεδικάσθη καὶ ὁ ἐκ Φισκάρδου Κ. Δημήτριος Σ. Παχτρίκιος εἰς φυλάκισιν καὶ πρόστιμον, ἔνεκκ τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων του. Διατί τώρα νὰ παραπονύμεθα, ότι δὲν ἀπολαμβάνομεν ἐλευθερίαν, ἐνῷ ή νέα εἰ πο χὴ διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων, ἔφερε τὸν χρυσοῦν αἰῶνα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἀστυνομίας;

Ἐσχάτως μανθάνομεν, ὅτι δὲ ἀντιπρόσωπος Κ. Στα-
μάτελος Πυλαρινὸς κατεδικάσθη, ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας,
εἰς φυλάκισιν τριῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς τεσσάρων ταλλή-
ρων πρόστιμον, ἐνεκα τῆς συγκοινωνίας του, καθὰ προσ-
νεφέραμεν, μετὰ τοῦ ἔξορίστου Κ. Αισγαρᾶ, ἐπὶ τοῦ
ἀτμοπλοίου. Μολονότι δὲ ἀστυνόμος εἶχε προσκαλέσει
συγχρόνως καὶ τὸν Κ. Σ. Παπύρον διὰ τὴν αὐτὴν αι-
τίχνην, τὸν ἀπέλυσεν ὅμως ἐλεύθερον, ώς μὴ ἔχων κα-
θὼς ἔξεφράσθη, περὶ αὐτοῦ σαφεῖς πληροφορίας. Ο. Κ.
Παπύρης δὲν ἔλειψε νὰ τὸν πληροφορήσῃ, ὅτι ἐπράξε-
τὸ αὐτὸ δηγκλημα διὰ τὸ δποῖον ἐτυμωρήθη δ. Κ. Πυλα-
ρινὸς δὲ ἀστυνόμος ὅμως ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀπόρχειν
του, λέγων, ὅτι διὰ τὸν ἔνα μόνον ἔχει διαταγάς τῶν
προϊσταμένων του, καὶ οὕτως ἡ σκηνὴ διελύθη. Οι
κυβερνῶντές μας ἔκαμπνον καλὰ ἀν ἐπαυον δλα τὰ δι-
καιοτήρια, διότι ἡ ἀστυνομία ἦθελεν εἶναι, ἀν δχι τὸ
ἄρμοδιώτερον, τούλαχιστον, τὸ ταχύτερον μέσον πρὸς
ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων των.

Νεώτερα: ειδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης φέρουσι περὶ τοῦ σειρμοῦ τοῦ συμβάντος εἰς τὸ Βεράτιον κατὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου τὰ ἔζης.

Η ἀστυνομία, η πανταχοῦ παροῦσα, προσεκάλεσε εκτὸς αὐτὰς τεὺς ΚΚ. Στελιανὸν Μηχροκέφαλον, δέκαρον, Βασίλειον Μηχροκέφαλον Τσιμῆν καὶ Ἡλίαν Κασσούμην, δημογέροντας, καὶ τοὺς κατεδίκασε, δυνάμει, εἰς αὐτὴν ἵσως, τῶν Συνταγματικῶν δικαιώσατον της, εἰς δεκαπέντε ώρῶν φυλάκισιν καὶ εἰς σφρόστιμον ἐνὸς ταλλήρου, διότι ἀπεποιήθησκεν νὰ ὑπορράψωσιν ἀναφοράν τινα, τὴν δόπιαν περιέφερον ἀστυνομικοῖ τινες ὑπάλληλοι. Όμοιως; προσεκάλεσθη ὑπὸ τῆς δίκαιας δὲ εὐλαβέστατος Ἱερεὺς Γεώργιος Κρητικὸς, τὸν δοιοῖς ἡπειρίσσεν δὲ ἀστυνόμος, λέγων πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἀντὶ τῶν παίση τοῦ νὰ ἐρεθίζῃ τοὺς συγχωρικούς του, θέλει ἄθει, ὅτι ἔπαντες καὶ δὲ Παπᾶ Βάρλας, θέλει δηλαδὴ ξορισθῆ.

Κατεδικάσθη ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τριή-
ερούς φυλάκους καὶ τοσάνων διστήλων πρόστιμον ὁ Κ.
πυρίδων Ζερβός, οὐ ἀδελφός τοῦ ἀντιπροσώπου Κ. Ἡλία
ερῖδος διότι κλεψυδρούς ἐντοπίου ἀλλαρίζησε παστε-
ΐας ἐφομέρδιμς καὶ σχετὸν παρὰ τῆς ἀστυνομίας δια-
μοւμενογενεῖς τὴν ἔξοχὴν Φίλον τοῦ Λαοῦ, καὶ
τρίτα τῆς Βάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐσφραγίσθη εἰς μιχρᾶν
ἀπόστασιν· ἐν δὲ τῷ κέντρῳ ἡνοίχθη κρατήρας ὅστις ἤρ-
χισε ν' ἀναδίδῃ κακπόνον μαῦρον καὶ λίθους μεγάλους.
»Τὴν πρώτην ταύτην ἔκρηκτην διεδέχθη λάβα θειώδης
καὶ ζέουσα, ητὶς μετεβλήθη ἐπὶ τέλους εἰς εἶδος θειώ-
δους κόνεως. Δυσώδεις ἀναθυμιάσεις διεδίδοντο εἰς τὰ
πέριξ καὶ ἐμόλυνον τὸν ἄέρα. Προσπάτεσσον δὲ

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ.

ται δι της σειρας της 30 Σεπτεμβρίου τα πέριξ του Βεργίου χωρία.

»Μανθάνομεν δὲ παρά ταῦτα δι τὴν 18 Ὀκτωβρίου, περὶ ὥραν πρωΐην 9 καὶ λεπτὰ 8 κατ' ὅθωμανος, ησθάνθησαν καὶ εἰς τὴν Θεσταλονίκην ἐλαφρὸν σεισμὸν, καὶ ἀλλούς δυνατωτέρους τὴν 19, περὶ ὥραν πρωΐην 3 καὶ λεπτὰ 8 κατ' ὅθωμανος. Οἱ σεισμοὶ οὗτοι, τῶν ὅποιων αἱ δονήσεις διευθύνοντο ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, διήρκεσαν ὀλίγα λεπτά· δὲ οὐρανὸς εἶχε σκοτισθῆ. Περὶ ὥραν πρωΐην 5 καὶ λεπτὰ 29 ἡσθάνθησαν ἔτερον σεισμὸν, οὐ ή δόνησις ἥρχετο ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. Ἐπὶ τῶν σεισμῶν οὔτιγες κατηρήμωσαν τὸ Βεράτιον καὶ μεγάλας ἐπέφερον ζημίας εἰς Δελβίνον καὶ Αὐλῶνα, περὶ ὃν εἰσέτη δὲν ἐλάβομεν ἀκριβῆ πληροφορίαν, οὐδὲν ἐπάθην ἡ Θεσταλονίκη· ἥφοδοντο δὲ μήπως οἱ τελευταῖοι οὗτοι σεισμοὶ ἐγένοντο δυνατώτεροι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ως ἐκ τούτου μεγάλαι ζημίαι εἰς τὰ ἄποτερα μέρη.»

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος, « Ό Χωρικός. ».

Παρακαλεῖσθε γὰ καταχωρήσητε εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος σας τὰ ἐπόμενα.

Μὲ μεγάλην μᾶς ἐκπληξιν ἀνεγνώσκεμεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ, ἀρθρον τι περὶ τῆς ἐκφράνσεως προεισχωγικοῦ λόγου εἰς τὴν Ἰγνείνην παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Πρετεντέρη. Οἱ ὑπερβολικοὶ ἐπικινοὶ, τοὺς ὅποιους ἀνευ λόγου ἐπεσώρευσεν δι συντάκτης τοῦ εἰρημένου ἄρθρου ὑπὲρ τοῦ Κ. Πρετεντέρη, ἀνυψῶν αὐτὸν ὑπεράνω ὅλων τῶν περιφημοτέρων Εὐρωπάων ἀνδρῶν, καὶ δὲ ἀνεπιστήμων τρόπος μὲ τὸν ὅποιον ἀναφέρει συγκεχυμένας τινας ἐπιστημονικὰς ιδέας, τὰς ὅποιας, ἀδικῶν τὸν Κ. Πρετεντέρην θέλει εἰς αὐτὸν νῦν ἀποδώσῃ, μᾶς κάμνουν γὰ συλλάβομεν τὴν ιδέαν, δι τὴν δυνάμενος προσηκόντως γὰ κρίνη τὴν ικανότητα αὐτοῦ, γὰ εὐαρεστοῦ ἡ γὰ δώση εἰς τὸ δημόσιον ἀκριβεῖς περὶ τῆς ἀξιότητος τοῦ Κ. Πρετεντέρη πληροφορίας· ἀφ' ἐτέρου δὲ παρακαλοῦμεν τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος, δὲ Φίλος τοῦ Λαοῦ, ἐὰν ἐπιθυμῇ γὰ μὴ συλλαμβάνωμεν κακίστην ιδέαν περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ καθηγητῶν, γὰ μὴν ἐπαναλάβῃ περὶ ἀλλοι τινὸς τοιούτους ἐπικίνους, ὅποιους απέδωσεν εἰς τὸν Κ. Πρετεντέρην, ἀλλὰ γὰ ἀφίκη εἰς ἀνθρώπους ἐπιστήμονας τὸ ἔργον τοῦ γὰ κρίνωσι καὶ γὰ ἐπαιγνῶσιν αὐτοὺς κατ' αξίαν.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 16]28 Νοεμβρίου 1851.

Εἰς Ιατρός

Γεγονὴ συγεισφορὰ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν καὶ καταδιωκομέγκων.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ Δ'.

(Συνέχεια.—Ιδὲ ἀριθμ. 44.).

Εἰς πολίτης Δ. 2, Μαρία Τσαντάτου 1[2, Ν. Στελάτος 1 1[2, Βιολέτα Στελάτου 1 1[2, Γ. Στελάτος 4, Γ. Άλιβιζάτος 1, Άναστα ιοῦλα Άλιβιζάτου 1, Ε. Πετρίτσης 1 1[2, Θ. Πετρίτσης 1 1[2, Γ. Πετρίτσης 2, Καλομοίρα Πετρίτση 1 1[2, Δ. Δανελάτος 1[3, Ρουμπίνα Δανελάτου 1[2, Η. Δαμουλιάνος 1, Νικόλαος Ντερές 2 1[2, Η. Ντερές 2 1[2, Βενετία Ντερές 2 1[2, Η. Δεμουτσάντος 4, Άναστασοῦλα Δεμουτσάντου 1, Σ. Δεμουτσάντος 2, Λ. Φραγκισκάτος 2, Γ. Φραγκισκάτος 2, Μαρία Λ. Φραγκισκάτου 1, Άννα Γ. Φραγκισκάτου 1, Ζ. Γερουλάνος 6, Βριστίς Γερουλάνου 3, Ν. Γερουλάνος 3, Π. Γερουλάνος 3, Α. Παπαγιαννάτος 1, Δ. Λ. Ροδοθεάτος 4, Γ. Λ. Ροδοθεάτος 4, Ν. Δαμουλιάνος 4, Α. Δαμουλιάνος 1, Α. Βλαχούλης 4, Σ. Στελάτος 1, Χ. Στελάτος 1, Α. Αλιζαράτος 4, Χ. Όρλανδάτος 2, Π. Αλιζαράτος 2, Π. Λιόκης 2, Γ. Ιερεύς Λιόκης 1, Ι. Λιόκης 1 1[2, Όθων Λιόκης 1 1[2, Γ. Λιόκης 1, Π. Γερουλάνος 1 1[2, Τσ. Τσαντάτος 1[2, Ι. Λ. Θοδωράκατος 1[2, Η. Ι. Βουτσινᾶς 12, Μίχ πτωχὴ 3, Δ. Μονοκροῦσος 6, Ι. Τσαντάτος 12, Β. Μαντσοράτος 6, Ι. Μονοκροῦσος 6, Θ. Θεοφιλάτος 3, Η. Μονοκροῦσος 6, Γ. Μονοκροῦσος 6, Χ. Μονοκροῦσος 6, Α. Αλεξανδράτος 6, Π. Μαρκαντωνάτος 6, Σ. Θεοφιλάτος 6, Π. Μαντσοράτος 6, Α. Μπατιστάτος 6, Π. Μαντσοράτος 3, Γ. Μονοκροῦσος 3, Ε. Καλογερόπουλος 3, Γ. Μονοκροῦσος 6, Α. Καλογερόπουλος 3, Ν. Φαρκαλός 6, Π. Σταθακάτος 6, Εἰς ἀνώνυμος Ω. 3, Κ. Λιόκης 1, Αγγέλικα Λιόκη 1. Ε. Λιόκης 1, Σ. Λιόκης Κ. 1, Θ. Λιόκης Κ. 1, Σ. Λιόκης 1, Σαβ. Λιόκης 1.

Πρὸσδον τοῦ δ.' καταλόγου .. τάλ. 100—ἐκ 31 1[2

Προλαβόντα ποσά " 105 " 29

Θλικὸν ποσόν τάλ. 206 " 101[2

Εἰδοποίησις.

Ο Κ. Ι Ρεγάλδης, κατὰ τὸ ἐπέρχεται τῆς ἐρχομένης δευτέρας, 1 Δεκεμβρίου ε. ν., θέλει δώσει, εἰς τὰς 8 ὥρας, ἀκαδημίαν αὐτοσχεδίου ποιήσεως, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπαρχείου. Τὰ θέματα θέλουν ληφθῆ διὰ κλήσου.

Η τιμὴ τῆς εἰσόδου προσδιορίζεται εἰς δίστηλον ἐν. Όστις δὲ πιλούμενος εἰστῇ τῷ οὐρανῷ, οὐ διεθυνθῆ πρὸς τὸν Κ. Νικολάου μέγχουλα.

ΙΑΝΘΙΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ο ὑπεύθυνος ἐκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΣΑΛΠΙΓΞ.